

Trip Maart 2012 Deel 3

Maandag 26 maart.

Nog steeds: Stralend lenteweer. We maakten aanstalten om te vertrekken toen de Franse buurman nog even kwam buurten en nog wat tips kwam aanreiken. Hoewel: Nog even? De man (zijn naam hebben we niet gehoord/onthouden) kwam nu pas echt opgang met zijn verhalen. Hij vertelde uitgebreid zijn levensloop, eigenlijk een opeenstapeling van ellende. Het was door een reeks van samenlopen dat zijn camper zijn woning was. Hij woonde er echt 365 dagen per jaar in. Het voert te ver om zijn verhaal hier weer te geven maar na ruim 2 uur vertraging namen we warm afscheid van hem en van Perl. Omdat men ons getipt had dat Luxemburg alleen goedkoop is met brandstof en tabakswaaren gingen we nog even naar een Duitse Lidl om proviand aan te vullen. Hierna de brug over en langs de Luxemburgse oever van de Mosel om uiteindelijk dan toch op de royale CP in **Trier** te belanden. Hier maakte we kennis met een voor ons nieuw fenomeen: De CampCard. Dit is een tijdelijke chipknip waar je via een omgekeerde flappentap € 10,= tegoed kon zetten. Met deze card kon water, stroom, eventueel douchen en standgeld betaald worden, alles via uitleesautomaten. Bij vertrek moest de kaart in de flappenautomaat en werd het niet gebruikte tegoed uitbetaald. Daarna moest de kaart in een brievenbusje om de uitrijdpoort te laten openen. Even wennen maar wel erg handig. Onze overnachting met uitgebreide saniservice en stroom kostte uiteindelijk € 9,= . Na de brunch zijn we per fiets naar het 3 km verderopgelegen oude centrum van Trier gereden. Hier hebben we een plekje voor de bikes gezocht en zijn de stad wandelend gaan verkennen.

We hebben zowaar twee kerken bezocht. De eerste was imposant groot maar uiterst sober van inrichting. De tweede was echter nog groter en zeer rijk voorzien van beelden en muurschilderingen en een prachtig orgel. Dit Godshuis was duidelijk Rooms-Katholiek. Het is ons ontgaan welke van de twee de baseliek was.....

Trier heeft de overblijfselen uit -vervlogen tijden erg goed vertoeteld. De beroemde Porta Nigra uit de Romeinse periode is indrukwekkend.

Ruim 2 uur hebben we geslenterd en genoten. Op de terugweg naar de CP raakten we elkaar nog even kwijt, Els had een afslag gemist. De scheiding was maar van korte duur en heeft

geen psychische wonden nagelaten.

Terug bij de camper werd eindelijk de internetstick in bedrijf genomen en konden we ons weer even bijlezen, ons banktegoed checken en leuke foto's van Debby, Peter en Kai ontvangen. Het Skypen lukte niet, daarvoor was de verbinding te traag. Ook werd alvast weer een plukje verslag naar de vaste supporters gezonden. Er werd nog overlegd hoe de toer verder zou gaan. Optie één: via een klein hoekje Luxemburg (de tank was vrij ver leeg) langs de Duitse Mosel; Optie twee: Door Luxemburg en België uiteindelijk weer richting Landgraaf. Het werd optie twee.

Onder een heldere sterrenhemel gingen we weer voldaan te bed.

Dinsdag 27 maart.

Na uitgebreide sani-service en het verrekenen van de CampCard werd de toer vervolgd, via secundaire wegen naar Groothertogdom Luxemburg dat we bij Echternach binnenreden. De navi had haar dag niet want die stuurde ons alle kanten behalve de goede uit. Dus dan maar op de borden rijden. (Misschien hebben we een opdracht van de navi niet naar behoren uitgevoerd.....)

We reden soepeltjes door Echternach en volgden de Sûre om bij Bollendorf-pont af te tanken en tabak in te slaan. Men begint ons al te herkennen bij dit tankstation!

Diekirch werd spoedig bereikt en we konden de camper plaatsen op een CP vóór een grote camping aan de Sûre. Verrassing! Van november tot april was deze gratis, zelfs stroom en water was voorhanden. Van april t/m oktober betaalt men € 12,=.

Brunch.
Fietsen klaarmaken.
Klaar voor de start!

We maakten een (alweer) mooie fietstocht, grotendeels langs de Sûre en de Alzette. Van Diekirch naar Ettelbrück en via keerpunt Bissen weer terug, 34 km. De vrij sterke tegenwind op de terugweg deed ons toch een beetje hulp inschakelen. Weer bij de camper ging Els nog lekker in het zonnetje genieten en deed Opa Fred een middagdutje. We besloten dat we er nog een dag Diekirch aan zouden plakken als men ons niet zou wegjagen. In het seizoen mag men maar één dag blijven staan. Planning? Langs de Sûre naar Bourscheid en misschien zelfs naar Esch sur Sûre. Even afwachten wat de wind gaat doen.

Woensdag 28 maart.

We werden niet weggejaagd en het weer was nog steeds prachtig. Als de wiedeweerga de lunchpakketten gemaakt en op de fietsen. De bedoeling was dus richting Bourscheid maar dit kwamen we nergens tegen op de fietsrouteborden. Dan maar weer langs de Sûre, deze keer de andere kant op. Aanvankelijk was het best nog wel fris maar de zon deed uitstekend haar best. De alweer erg mooie route over overwegend mooie fietspaden voerde ons langs verschillende herinneringsplekjes: **Wallendorf-pont**, waar we ooit met KOOR 72 een weekeinde gelogeed hebben in hotel Dimmer en **Dillingen**, waar we met Debby en Peter, wij met camper en zij met de tent, gekampeerd hebben en later met een nog heel kleine Kai een weekend in een huisje hebben gebivakkeerd. Ook met ons eerste campertje hebben we hier gestaan. 'n Dierbaar plekje, dus. We fietsten door naar **Echternach**, gedeeltelijk over Duits grondgebied.

Na een uitgebreide pauze op de zonovergoten markt van Echternach aanvaardden we de terugweg. Een iets andere route waardoor er hier en daar wat mis ging omdat men druk doende was het fietspad te vernieuwen. Met wat geploeter werden deze hindernissen overwonnen en ging het vanaf Wallendorf-pont, waar een pauze werd gehouden, weer over perfecte fietspaden richting Diekirch. Hier maakten we een wandelingetje door het voetgangersdomein en verweende onszelf met een grote Döner Kebab. Geen keukendienst dus, deze avond. Hadden we wel verdiend vonden we, per slot hadden we weer ruim 59 km gefietst.

De avond werd gevuld met klooiën op de laptop, Els was druk met het nader verkennen van het nieuwe navigatieprogramma. We vingen zelfs af en toe internet, zij het erg krakkemikkig. Net goed genoeg om de mail te ontvangen.

We realiseerde dat we deze avond de tweede week van deze trip afsloten! De volgende etappe zou ons naar St. Hubert in de Belgische Ardennen voeren. Of zouden we heel misschien toch nog een nachtje in Diekirch blijven staan.....? Je weet het maar nooit met de twee zwervers!

Donderdag 29 maart.

Direct na het opstaan, Els was deze keer de eerste, werd de radio aangezet om de weerberichten te horen. WDR 3 vertelde ons dat het deze dag nog mooi zou blijven maar dat er een dip op komst was. Daarom besloten we toch maar verder te trekken en het zendgebied van de WDR achter ons te laten, in westelijke richting, dus.

Het geprikte doel was een CP bij de stad St. Hubert in het hart van de Belgische Ardennen. De route erheen was erg leuk om te rijden: Mooie natuur en hier en daar echte bergwegen met heel veel bochten en af en toe haarspelden. Vind Fred wel leuk! De te overbruggen afstand was 85 km.

We reden door St. Hubert om daarna in het Bos van Koning Albert aan te komen. Hier lag de CP.

Geen voorzieningen maar prachtig gelegen. Direct naast de camper stond een bosje uitbundig bloeiende forsythia om het lentegevoel nog te versterken. Het gebied nodigde niet uit tot fietsen dus gingen we aan de wandel.

De CP ligt tussen twee musea: Het museum van de ijzerindustrie en een mooi openluchtmuseum. Het eerste was nog gesloten maar erbij lag een aardige natuur-leer-tuin. We wandelden naar het openluchtmuseum en dit bleek open.

Hier bekeken we de diverse types huizen en boerderijen die in de Ardennen voorkomen. Bij de meeste objecten was een Vlaamse beschrijving. Er wordt nog steeds gewerkt aan uitbreiding maar het was al heel interessant. We hebben er ruim 3 km doorheen geslenterd en ruim de tijd genomen om het getoonde te bekijken. De entree van € 8,= voor ons beiden vonden we meer dan de moeite waard.

Het getoonde schoolklasje was aandoenlijk om te zien en zelfs nog een beetje herkenbaar uit onze jeugd. In het seizoen worden er demonstraties van oude ambachten gegeven. Ook de Ardennen hadden hun klompenmakers, deze maakten andere modellen dan de Hollandse klomp.

Na deze leerzame excursie ging Els nog lekker buiten zitten lezen, deed Fred een dutje en daarna was het beddencorvee: Het lekker uitkloppen en verschonen van ons bed zodat dit gereed was voor vast wel weer een heerlijke nachtrust. Tegen de duisternis verschenen er meer wolken aan de hemel maar het bleef droog. De volgende etappe zou, geheel in stijl van deze trip, naar Dinant aan de Meuse oftewel Maas voeren. Na de Rhein, de Nahe, de Saar, de Moselle/Mosel, de Sûre en de Our zou dit de volgende rivier worden. In bed duimden we nog even dat de regen in Duitsland bleef hangen.....

Apropos: Gisteren ontvingen we een mailtje met het verzoek om de gestyleerde adelaar uit Mettlach mee te nemen als tuinversiering voor Fred's zus. Helaas: We belden nog met meneer Villeroy maar dit was alleen mogelijk bij aankoop van 10.000 wc-potten, cash te betalen. Bovendien zou de adelaar niet in de camper passen. Sorry, zus!

Vrijdag 30 maart.

En toen was de hemel grijs. Wel nog droog, maar het was beduidend frisser. We hadden besloten om naar Dinant aan de Maas te verkassen. Dit zou, volgens de beschrijving, een mooie stad zijn. We waren redelijk vroeg weer on tour om de ruim 65 km naar Dinant af te leggen. Onderweg werd een lekkere baguette gekocht, we zaten immers in Franstalig België. De stad Dinant werd bereikt maar dat betekende nog niet dat we de geplande camperplaats bereikte. We kropen bijna een uur door de opzich mooie stad die echter qua wegen één grote bouwput was. Geen doorkomen aan. Ook de camperplaats was onvindbaar. Dan maar snel een alternatief zoeken: Namur, eveneens aan de Maas en beroemd om, o.a., haar citadel. Bij dit citadel zou een camperplaats zijn maar ook deze was onvindbaar. We wrongen ons door het drukke stadsverkeer en hadden eigenlijk al meer dan genoeg van de grote stad. Dan maar naar het landelijke Hamoir aan de Outhé. De camperplaats werd snel gevonden, alléén: Hier waren ze met allerhande machines bezig om deze geheel te vernieuwen.

Lawaai, stof..... Niet echt wat we zochten. Ook leek het per uur kouder te worden. We deden nog een poging om tijdens een wandeling iets aantrekkelijks in het stadje te vinden maar dit was vergeefs.

Terug bij de camper wierpen we een blik op de klok: Half vier. Aan de navi gevraagd hoever het nog was naar kleinzoon Kai: 98 km. Okee, alles weer reisvast zetten en opweg. Na zo'n 20 kilometer binnenwegen en diverse niet geheel duidelijke deviaties kwamen we in Tilly dan toch op de autoweg. Spitsuur op de rondweg rond Luik maar het bleef gelukkig goed doorstromen. Anders was het bij Maastricht, daar werd de reisduur stevig verlengd. Rond half zes konden we dan toch Kai en Peter uitbundig begroeten. We hadden geluk want Peter was nogal ruig geweest met de dosering van de bami dus konden we gezellig mee-eten. Debby was inmiddels ook thuisgekomen. Na de maaltijd en nog wat bijbabbelen gingen we naar Landgraaf, onder protest van Kai want die stond al aan zijn jasje te trekken en hield opa in een houdgreep. Maar de tijd drong want we wilden het afladen van de fietsen en het ontladen van de camper graag bij daglicht doen. We beloofden Kai dat hij snel weer een paar daagjes mocht komen logeren.

Zo ging een erg leuke toer met, zeker voor de tijd van het jaar, overwegend prachtig weer en een reeks mooie fietstochten en mooie en leuke dingen gezien hebbende ten einde.